

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

.....

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommission

76/371/EØF:

- ★ Kommissionens første Direktiv af 1. marts 1976 om fastsættelse af fællesskabsmåder for udtagning af prøver til den officielle kontrol med foderstoffer 1

76/372/EØF:

- ★ Kommissionens syvende Direktiv af 1. marts 1976 om fastsættelse af fællesskabsanalysemetoder til den officielle kontrol med foderstoffer 8

76/373/EØF:

- ★ Kommissionens Beslutning af 3. marts 1976 om gennemførelse af landbrugsstruktur-reformen i Det forenede Kongerige i henhold til afsnit II i direktiv 75/268/EØF af 28. april 1975 19

76/374/EØF:

- ★ Kommissionens Beslutning af 3. marts 1976 om gennemførelse af landbrugsstruktur-reformen i Forbundsrepublikken Tyskland i henhold til afsnit II i direktiv 75/268/EØF 21

76/375/EØF:

- ★ Kommissionens Beslutning af 3. marts 1976 om gennemførelse af landbrugsstruktur-reformen i Frankrig i henhold til afsnit II i direktiv 72/161/EØF 23

76/376/EØF:

- ★ Kommissionens Beslutning af 16. marts 1976 om gennemførelse af landbrugs-strukturreformen i Irland i medfør af direktiv 72/159/EØF 25

1

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende forvaltningsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken, akter, der normalt har en begrænset gyldighedsperiode.

De akter, hvis titel er trykt med fede typer efter en asterisk, er alle andre akter.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSION

KOMMISSIONENS FØRSTE DIREKTIV

af 1. marts 1976

om fastsættelse af fællesskabsmåder for udtagning af prøver til den officielle kontrol med foderstoffer

(76/371/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv af 20. juli 1970 om indførelse af fællesskabsprøveudtagningsmåder og -analysemetoder for så vidt angår den officielle kontrol med foderstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved tiltrædelsesakten⁽²⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved ovennævnte direktiv er det fastsat, at den officielle kontrol med foderstoffer til konstatering af, om de betingelser, der er fastsat på grundlag af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om foderstoffernes beskaffenhed og sammensætning, er opfyldt, skal foretages efter fællesskabsprøveudtagningsmåder og -analysemetoder;

i en første fase bør der fastsættes måder for udtagning af prøver til kontrol med foderstoffernes bestanddele og additiver samt til kontrol med uønskede substanser og produkter, bortset fra rester af pesticider og mikroorganismer, som disse foderstoffer måder og -analysemetoder;

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den stående Foderstofkomité —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne foreskriver, at udtagning af prøver til den officielle kontrol med foderstoffer, for så vidt angår bestemmelse af bestanddele, additiver og uønskede substanser og produkter, bortset fra rester af pesticider og mikroorganismer, skal foretages efter de måder, der er beskrevet i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter senest den 1. januar 1977 de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme bestemmelserne i dette direktiv. De underretter omgående Kommissionen herom.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 1976.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 170 af 3. 8. 1970, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

BILAG

METODER TIL PRØVEUDTAGNING

1. FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

Prøver, som er bestemt til officiel kontrol af foderstoffers kvalitet og sammensætning, udtages i overensstemmelse med de nedenfor anførte metoder. De således fremkomne prøver betragtes som repræsentative for de partier, hvoraf prøven er udtaget.

2. AUTORISEREDE PRØVEUDTAGERE

Prøverne skal udtages af personer, som af medlemsstaterne er autoriserede hertil.

3. DEFINITIONER

Parti: En mængde af et produkt, som udgør en enhed, og som efter sine egenskaber må antages at være ensartet.

Enkeltprøve: En mængde, som er udtaget på et enkelt sted i partiet.

Samleprøve: En samlet antal enkeltprøver, udtaget fra et og samme parti.

Reduceret prøve: En repræsentativ del af en samleprøve, fremkommet ved reduktion af denne.

Slutprøve: En del af den reducerede prøve eller af den opblandede samleprøve.

4. APPARATUR

4.1. Det apparatur, som skal anvendes til prøveudtagning, skal være udført i materialer, som ikke forurenes af de produkter, hvoraf der skal udtages prøver. Medlemsstaterne kan officielt godkende sådant apparatur.

4.2. **Anbefalet apparatur til udtagning af prøver fra foderstoffer i fast form**4.2.1. *Manuel prøveudtagning*

4.2.1.1. Skovl med flad bund og skrå sider.

4.2.1.2. Søger med lang spalte eller søger som er rundelt. Søgerens dimensioner skal være afpasset til de forhold hvorunder partiet befinder sig (f.eks. beholderens dybde, sækkenes dimensioner osv.), og efter størrelsen af de partikler, som foderstoffet består af.

4.2.2. *Mekanisk prøveudtagning*

Godkendt mekanisk apparatur kan anvendes til udtagning af prøver af foderstoffer i bevægelse.

4.2.3. *Mekanisk prøvedeler*

Ved klargøring af enkelt-, reducerede- og slutprøver kan anvendes apparatur som deler prøverne i tilnærmelsesvis lige store dele.

5. KVANTITATIVE KRAV

5.A. **Stoffer eller produkter, der er homogent fordelt i foderstoffet**

5.A.1.	<i>Partiet</i>	
	Størrelsen af partiet skal være således, at der kan udtages prøver af alle de dele, som partiet består af.	
5.A.2.	<i>Enkeltprøver</i>	
5.A.2.1.	Uemballerede foderstoffer	Mindste antal enkeltprøver
5.A.2.1.1.	Partier på indtil 2,5 t	7
5.A.2.1.2.	Partier på over 2,5 t	$\sqrt{\frac{20 \text{ gange antallet af ton som udgør partiet (a)}}{\text{Dog højst 40 enkeltprøver}}}$
5.A.2.2.	Emballerede foderstoffer	Mindste antal pakninger hvoraf enkeltprøver skal udtages (b)
5.A.2.2.1.	Pakninger på over 1 kg	
5.A.2.2.1.1.	Partier på 1-4 pakninger	Alle pakningerne
5.A.2.2.1.2.	Partier på 5-16 pakninger	4
5.A.2.2.1.3.	Partier på over 16 pakninger	$\sqrt{\frac{\text{Antallet af pakninger, som udgør partiet (a)}}{\text{Dog højst 20 beholdere}}}$
5.A.2.2.2.	Pakninger på 1 kg og derunder	4
5.A.2.3.	Flydende eller halvflydende foderstoffer	Mindste antal beholdere hvoraf enkeltprøver skal udtages (b)
5.A.2.3.1.	Beholdere på over 1 liter	
5.A.2.3.1.1.	Partier på 1-4 beholdere	Alle beholdere
5.A.2.3.1.2.	Partier på 5-16 beholdere	4
5.A.2.3.1.3.	Partier på over 16 beholdere	$\sqrt{\frac{\text{Antallet af beholdere, som udgør partiet (a)}}{\text{Dog højst 20 beholdere}}}$
5.A.2.3.2.	Beholdere på 1 liter og derunder	4
5.A.2.4.	Foderstoffer i briketter og mineralske sliksten	Mindste antal briketter eller sliksten, som skal udtages (b) En briket eller sliksten af partier på 25 enheder, dog højst 4 briketter eller sliksten
5.A.3.	<i>Samleprøve</i>	
	For hvert parti, hvoraf der udtages prøver, skal der foreligge en samleprøve. Den samlede mængde af enkeltprøver, der udgør samleprøven, må ikke være mindre end følgende mængder:	
5.A.3.1.	Uemballerede foderstoffer	4 kg
5.A.3.2.	Emballede foderstoffer	

(a) Når den fremkomne størrelse er et brudt tal, afrundes til det nærmeste højere hele tal.

(b) For pakninger og beholdere, hvis indhold ikke overstiger 1 kg eller 1 liter og for briketter og sliksten, der ikke vejer over 1 kg stykket, skal en enkeltprøve udgøres af en original pakning eller beholder, en briket eller en sliksten.

5.A.3.2.1.	Pakninger på over 1 kg	4 kg
5.A.3.2.2.	Pakninger på 1 kg og derunder	Vægten af indholdet af 4 originale pakninger
5.A.3.3.	Flydende eller halvflydende foderstoffer	
5.A.3.3.1.	Beholdere på over 1 liter	4 l
5.A.3.3.2.	Beholdere på 1 liter og derunder	Det samlede indhold af 4 originale beholdere
5.A.3.4.	Foderstoffer i briketter og mineralske sliksten	
5.A.3.4.1.	med en vægt på over 1 kg pr stk.	4 kg
5.A.3.4.2.	med en vægt på 1 kg og derunder pr stk.	Vægten af 4 originale briketter eller sliksten.
5.A.4.	<i>Slutprøver</i>	
	Slutprøven fremkommer ved eventuel reduktion af samleprøven. Der kræves analyse af mindst een slutprøve. Mængden af slutprøven, der skal analyseres, må ikke være mindre end følgende:	
	Foderstoffer i fast form	500 g
	Flydende eller halvflydende foderstoffer	500 ml
5.B.	Uønskede stoffer eller produkter, der sædvanligvis er fordelt inhomogent i foderstoffet, som f.eks. aflatoxin, meldrøje, ricinus og erotalaria i enkeltfoderstoffer. (c)	
5.B.1.	<i>Partiet: se 5.A.1.</i>	
5.B.2.	<i>Enkeltprøver:</i>	
5.B.2.1.	Uemballerede foderstoffer	se 5.A.2.1.
5.B.2.2.	Emballerede foderstoffer	Mindste antal pakninger, hvoraf enkeltprøver skal udtages
5.B.2.2.1.	Partier på 1-4 pakninger	Alle pakningerne
5.B.2.2.2.	Partier på 5-16 pakninger	4
5.B.2.2.3.	Partier på over 16 pakninger	$\sqrt{\frac{\text{Antallet af pakninger, der udgør partiet (a)}}{\text{Dog højst 40 pakninger}}}$
5.B.3.	<i>Samleprøver</i>	
	Antallet af samleprøver vil variere med størrelsen af partiet. Det mindste antal samleprøver af hvert parti er anført nedenfor. Den samlede vægt af de enkeltprøver, der udgør hver samleprøve, må ikke være under 4 kg.	

(a) Når den fremkomne størrelse er et brudt tal, afrundes til nærmeste højere hele tal.

(c) De under 5.A fastsatte metoder anvendes ved kontrol af aflatoxin, meldrøje, ricinus og erotalaria i fuldfoder- og tilskudsfoderblandinger.

5.B.3.1.	Uemballerede foderstoffer	
	Størrelsen af partiet i ton	Mindste antal samleprøver pr. parti
	indtil 1	1
	mere end 2 og op til 10	2
	mere end 10 og op til 40	3
	over 40	4
5.B.3.2.	Emballerede foderstoffer	
	Størrelsen af partiet i antal pakninger	Mindste antal samleprøver pr. parti
	1-16 tons	1
	17-200 tons	2
	201-800 tons	3
	over 800 tons	4
5.B.4.	<i>Slutprøver</i>	
	Hver samleprøve giver ved reduktion slutprøverne. Der kræves analyse af mindst een slutprøve for hver samleprøve. Vægten af den slutprøve, der skal analyseres, må ikke være under 500 g.	
6.	VEJLEDNING VEDR. UDTAGNING, KLARGØRING OG EMBALLERING AF PRØVERNE	
6.1.	Generelt	
	Prøverne skal udtages og klargøres så hurtigt som muligt under hensyntagen til de forholdsregler, som er nødvendige for at undgå, at produktet forandres eller forurenes. Instrumenter og også overflader og beholdere, som er beregnet til at rumme prøverne, skal være rene og tørre.	
6.2.	Enkeltp prøver	
6.2.A.	<i>Stoffer og produkter, der er fordelt homogent i foderstoffet</i>	
	Enkeltp prøver skal udtages <i>tilfældigt fra hele partiet</i> , og de skal have tilnærmelsesvis samme størrelse.	
6.2.A.1.	Uemballerede foderstoffer	
	Partiet deles symbolsk i et antal ca. lige store dele. Der udvælges tilfældigt et antal dele svarende til det antal enkeltp prøver jf. 5.A.2, og der udtages mindst en prøve fra hver af disse dele.	
	Prøveudtagningen kan om nødvendigt foretages, når partiet er i bevægelse (læsning eller aflæsning).	
6.2.A.2.	Emballerede foderstoffer	
	Efter at det i 5.A.2 fastsatte antal pakninger til prøveudtagning er udvalgt, udtages en del af indholdet af hver pakning ved hjælp af søger eller skovl. Om nødvendigt kan prøverne udtages, efter at pakningerne er tømt hver for sig.	
6.2.A.3.	Flydende eller halvflydende foderstoffer, som er homogene eller kan gøres homogene	
	Efter at det i 5.A.2 fastsatte antal beholdere til prøveudtagning er udvalgt, homogeniseres indholdet om nødvendigt, og der udtages en prøve fra hver beholder.	
	Enkeltp prøverne kan eventuelt udtages under aftapning af partiet.	

6.2.A.4. Flydende og halvflydende foderstoffer, som ikke kan gøres homogene

Efter at det i 5.A.2 fastsatte antal beholdere til prøveudtagning er udvalgt, udtages prøver fra forskellige niveauer.

Enkeltp prøver kan ligeledes udtages, når partiet aftappes, men de første fraktioner bør kasseres.

I begge tilfælde må den samlede udtagne mængde ikke være mindre end 10 liter.

6.2.A.5. Mineralske foderstoffer i briketter og sliksten

Efter at det i 5.A.2 fastsatte antal briketter eller sliksten til prøveudtagning er udvalgt, udtages en del af hver briket eller sliksten som prøve.

6.2.B. *Uønskede stoffer eller produkter, der sædvanligvis er fordelt inhomogent i foderstoffet, som f.eks. aflatoksin, meldrøje, ricinus og crotalaria i enkeltfoderstoffer*

Partiet deles symbolsk i et antal lige store dele, svarende til det i 5.B.3 fastsatte antal samleprøver. Hvis dette antal overstiger een, fordeles det samlede antal af de i 5.B.2 fastsatte enkeltp prøver nogenlunde ligeligt inden for de forskellige symbolske dele. Derpå udtages enkeltp prøver af tilnærmelsesvis samme størrelse (d) på en sådan måde, at den samlede udtagne prøvemængde fra hver symbolsk del ikke er mindre end de 4 kg, der mindst kræves til hver samleprøve. *Enkeltp prøver udtaget fra de forskellige symbolske opdelinger må ikke sammenblandes.*

6.3. Klargøring af samleprøver**6.3.A. *Stoffer eller produkter, der er homogent fordelt i foderstoffet***

Enkeltp prøverne sammenblandes, så de udgør en enkelt samleprøve.

6.3.B. *Uønskede stoffer eller produkter, der sædvanligvis er inhomogent fordelt i foderstoffet, som f.eks. aflatoksin, meldrøje, ricinus og crotalaria i enkeltfoderstoffer*

Enkeltp prøverne sammenblandes i det antal samlerprøver, som er angivet under 5.B.3, idet hver samleprøves oprindelse omhyggeligt noteres.

6.4. Klargøring af slutprøver

Hver samleprøve opblandes omhyggeligt for at opnå en homogen prøve (e). Om nødvendigt reduceres samleprøven til mindst 2 kg eller 2 l enten ved anvendelse af en mekanisk delemaskine eller ved firedelingsmetoden (reduceret prøve).

Der klargøres mindst tre slutprøver, af tilnærmelsesvis samme vægt, som opfylder de kvantitative krav i 5.A.4 og 5.B.4. Hver prøve anbringes i en egnet beholder. Alle nødvendige forholdsregler tages for at undgå, at prøven forurenes, sammensætningen ændres eller forfalskes under transport eller opbevaring.

(d) Ved emballerede foderstoffer udtages en del af indholdet i pakningerne ved hjælp af en søger eller en skovl efter om nødvendigt at have tømt pakningerne hver for sig.

(e) Eventuelle klumper findeles, om nødvendigt ved at udskille dem og derpå tilbageføre dem til prøven, separat for hver samleprøve.

6.5. Emballering af slutprøver

Beholdere og pakninger plomberes og forsynes med etiketter (hele etiketten skal anbringes inden for plomben) på en sådan måde, at beholderne eller pakningerne ikke kan åbnes uden plomben beskadiges.

7. REGISTRERING AF PRØVEUDTAGNINGEN

Der skal udarbejdes en registrering af hver prøveudtagning, således at hver udtaget parti utvetydigt kan identificeres.

8. PRØVERNES BESTEMMELSESTED

For hver samleprøve sendes mindst een slutprøve så hurtigt som muligt til det autoriserede analyselaboratorium sammen med de for analysen nødvendige oplysninger.

KOMMISSIONENS SYVENDE DIREKTIV

af 1. marts 1976

om fastsættelse af fællesskabsanalysemetoder til den officielle kontrol med foderstoffer

(76/372/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

« Artikel 1

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv af 20. juli 1970 om indførelse af fællesskabsprøveudtagningsmåder og -analysemetoder for så vidt angår den officielle kontrol med foderstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved tiltrædelsesakten ⁽²⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved ovennævnte direktiv er det fastsat, at den officielle kontrol med foderstoffer til konstatering af, om de betingelser, der er fastsat på grundlag af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om foderstoffernes beskaffenhed og sammensætning, er opfyldt, skal foretages efter fællesskabsprøveudtagningsmåder og -analysemetoder;

der er allerede ved Kommissionens direktiver 71/250/EØF af 15. juni 1971 ⁽³⁾, 71/393/EØF af 18. november 1971 ⁽⁴⁾, 72/199/EØF af 27. april 1972 ⁽⁵⁾, 73/46/EØF af 5. december 1972 ⁽⁶⁾, 74/203/EØF af 25. marts 1974 ⁽⁷⁾ og 75/84/EØF af 20. december 1974 ⁽⁸⁾ fastsat en række fællesskabsanalysemetoder; i betragtning af den hastighed, hvormed arbejdet siden da er skredet frem, bør der fastsættes en syvende serie af metoder;

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den stående Foderstofkomité —

Medlemsstaterne foreskriver, at analyserne i forbindelse med den officielle kontrol af foderstoffer for så vidt angår deres indhold af Aflatoxin B₁ skal foretages efter de metoder, der er beskrevet i bilaget til dette direktiv.

De almindelige bestemmelser i første del (indledning) af bilaget til Kommissionens første direktiv 71/250/EØF af 15. juni 1971, finder med undtagelse af den del, der vedrører tilberedelsen af analyseprøven, anvendelse på de metoder, der er beskrevet i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter senest den 1. oktober 1976 de nødvendige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme bestemmelserne i dette direktiv. De underretter omgående Kommissionen herom.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 1976.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen

(1) EFT nr. L 170 af 3. 8. 1970, s. 2.

(2) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

(3) EFT nr. L 155 af 12. 7. 1971, s. 13.

(4) EFT nr. L 279 af 20. 12. 1971, s. 7.

(5) EFT nr. L 123 af 29. 5. 1972, s. 6.

(6) EFT nr. L 83 af 30. 3. 1973, s. 21.

(7) EFT nr. L 108 af 22. 4. 1974, s. 7.

(8) EFT nr. L 32 af 5. 2. 1975, s. 26.

BILAG

BESTEMMELSE AF AFLATOXIN B₁

A. FREMGANGSMÅDE VED ENDIMENSIONAL TYNDTLAGSKROMATOGRAFI

1. Formål og anvendelsesområde

Metoden gør det muligt at bestemme indholdet af aflatoxin B₁ i følgende foderstoffer: jordnødkage/skrå, kokoskage/skrå, hørfrøkage/skrå, sojakage/skrå, sesamkage, babassukage og majs-kimkage, korn og kornprodukter, formalede ærter, kartoffelpulp og -stivelse, tapiokamel og tørret sukkerroeffald. Den mindste mængde der kan bestemmes, er 0,01 mg/kg (10 ppm).

Ved tilstedeværelse af interfererende stoffer, som forstyrrer bestemmelserne, må analysen udføres efter fremgangsmåden under B (ved todimensional tyndtlagskromatografi).

2. Princip

Prøven ekstraheres med chloroform. Ekstrakten filtreres og en alikvot del af ekstrakten renses ved søjlekromatografi på kiselgel. Eluatet inddampes, og inddampningsresten opløses i en bestemt mængde chloroform eller i en blanding af benzen og acetonitril. En alikvot del af denne opløsning tyndtlagskromatograferes. Mængden af aflatoxin B₁ bestemmes under UV bestråling af kromatogrammet, enten visuelt eller ved fluorodensitometri, ved sammenligning med kendte mængder af aflatoxin B₁ standard. Identiteten af det ekstraherede aflatoxin B₁ i foderstoffet skal bekræftes ved hjælp af de anførte fremgangsmåder.

3. Reagenser

NB.: Alle reagenserne skal være af »analyse« kvalitet, medmindre andet er angivet.

- 3.1. Acetone.
- 3.2. Chloroform, stabiliseret med 0,5 til 1,0 % 96 % ethanol (v/v).
- 3.3. n-Hexan.
- 3.4. Methanol.
- 3.5. Vandfri diethylether, peroxidfrit.
- 3.6. Blanding af benzen og acetonitril: 98/2 (v/v).
- 3.7. Blanding af chloroform (3.2) og methanol (3.4): 97/3 (v/v).
- 3.8. Kiselgel til søjlekromatografi kornstørrelse: 0,05 til 0,20 mm.
- 3.9. Hygroskopisk bomuld, forinden affedt med chloroform, eller glasuld.
- 3.10. Natriumsulfat, vandfrit, granuleret.
- 3.11. Inaktiv luftart, f.eks. kvælstof.
- 3.12. 1 N saltsyre.
- 3.13. 50 % (v/v) svovlsyre.
- 3.14. Diatoméjord (Hyflosupercel), vasket i syre.
- 3.15. Kiselgel G-HR eller tilsvarende til tyndtlagskromatografi.
- 3.16. Standardopløsning af ca. 0,1 µg aflatoxin B₁ pr. ml. i chloroform (3.2) eller i benzen acetonitril-blandingen (3.6), tilberedt og kontrolleret som angivet under punkt 7.

- 3.17. Kvalitativ standardopløsning af ca. 0,1 µg aflatoxin B₁ og B₂ pr. ml i chloroform (3.2) eller i benzen/acetonitril-blandingen (3.6). Disse koncentrationer er kun vejledende. De skal afpasses, så der opnås den samme fluorescensintensitet for begge aflatoxinerne.
- 3.18. Udviklingsvæsker:
- 3.18.1. Chloroform (3.2)/acetone (3.1): 9/1 (v/v), umættet kar;
- 3.18.2. Diethylether (3.5)/methanol (3.4)/vand: 96/3/1 (v/v), umættet kar,
- 3.18.3. Diethylether (3.5)/methanol (3.4)/vand: 94/4,5/1,5 (v/v), mættet kar;
- 3.18.4. Chloroform (3.2)/methanol (3.4): 94/6 (v/v), mættet kar;
- 3.18.5. Chloroform (3.2)/methanol (3.4): 97/3 (v/v), mættet kar.

4. Apparatur

- 4.1. Kværn.
- 4.2. Rysteapparat eller magnetomrører.
- 4.3. Foldefiltre, Schleicher og Schüll nr. 588 eller tilsvarende, diameter: 24 cm.
- 4.4. Kromatografisøjle af glas (indvendig diameter: 22 mm, længde: 300 mm), med teflonhane og 250 ml beholder.
- 4.5. Rotationsfordamper med 500 ml rundbundet kolbe.
- 4.6. 500 ml koniske kolber med slib og glasprop.
- 4.7. Tyndtlagskromatografiudstyr.
- 4.8. Glasplader til tyndtlagskromatografi, 200×200 mm, behandlet som beskrevet nedenfor (de angivne mængder er passende til at dække fem plader): 30 g G-HR kiselgel (3.15) hældes i en konisk kolbe; der tilsættes 60 ml destilleret vand, sættes prop i og rystes i et minut. Suspensionen stryges ud på pladerne, så der fremkommer et ensartet lag på 0,25 mm's tykkelse. Pladerne tørres i luften og opbevares dernæst i en eksikkator, forsynet med kiselgel. Pladerne aktiveres på anvendelsestidspunktet ved anbringelse i et varmeskab ved 110 °C i en time. Fabriksfremstillede færdigplader er egnede i det omfang de giver lignende resultater som de plader, der er behandlet på den ovenfor beskrevne måde.
- 4.9. Lang-bølget UV-lampe (360 nm). Fluorecensintensiteten skal gøre det muligt helt klart at skelne en plet på 1,0 ng aflatoxin B₁ på en plade til tyndtlagskromatografi i en afstand af 10 cm fra lampen.
- 4.10. 10 ml måleglas med polyethylenpropper.
- 4.11. UV-spektrofotometer.
- 4.12. Fluorodensitometer (eventuelt).

5. Fremgangsmåde

- 5.1. *Tilberedning af prøven* (se bemærkninger, afsnit C, punkt 1).
Prøven findeles således, at den kan passere igennem en sigte med en maskevidde på 1 mm (som anbefalet af ISO E 565).
- 5.2. *Ekstraktion*
50,0 g af den findelte og homogeniserede prøve overføres til en 500 ml konisk kolbe (4.6). 25 g diatoméjord (3.14), 25 ml vand og 250 ml chloroform (3.2) tilsættes.
Kolben tilproppes og rystes eller omrøres i 30 minutter ved hjælp af apparaturet (4.2) og indholdet filtreres gennem et foldefilter (4.3). De første 10 ml af filtratet kasseres, dernæst opsamles 50 ml.

5.3. *Oprensning på søjle*

Bunden af et kromatografirør (4.4) forsynes med en prop af vat eller glasuld (3.9), røret fyldes to tredjedele op med chloroform (3.2), og der tilsættes 5 g natriumsulfat (3.10).

Sørg for, at natriumsulfatlagets øvre overflade er plan, tilsæt dernæst 10 g kiselgel (3.8) i små portioner. Efter hver tilsætning røres omhyggeligt for at fjerne luftblærer. Efter henstand i 15 minutter, tilsættes forsigtigt 15 g natriumsulfat (3.10). Lad det ovenstående chloroform løbe ud således at overfladen står umiddelbart over natriumsulfatlaget.

De 50 ml ekstrakt, som blev opsamlet under 5.2, blandes med 100 ml n-Hexan (3.3), og blandingen overføres kvantitativt til søjlen. Lad væsken synke, indtil væskenniveauet når natriumsulfatlagets overflade og fjern den gennemløbne væske. Dernæst tilsættes 100 ml diethylether (3.5), der elueres indtil væskenniveauet atter når natriumsulfatlagets overflade. Under disse operationer skal gennemløbshastigheden holdes på 8 til 12 ml i minuttet, og søjlen må ikke løbe tør. Den gennemløbne væske kasseres. Derefter elueres med 150 ml af chloroform/methanol-blanding (3.7), og hele eluatet opsamles.

Eluatet inddampes til næsten tørhed ved gennemblæsning af inaktiv luft (3.11) og ved en temperatur på under 50 °C ved hjælp af rotationsfordamperen (4.5). Inddampningsresten overføres kvantitativt med chloroform (3.2) eller benzen/acetonitril-blanding til et 10 ml måleglas (4.10). Opløsningen inddampes ved gennemblæsning af inaktiv luft (3.11) og rumfanget justeres til 2,0 ml med chloroform (3.2) eller benzen/acetonitril-blanding (3.6).

5.4. *Tyndtlagskromatografi*

De nedenfor angivne rumfang af standardopløsningen og af ekstrakten påsættes som pletter på en plade til tyndtlagskromatografi (4.8), 2 cm fra den underste kant med en indbyrdes afstand på 2 cm:

- 10, 15, 20, 30 og 40 μl af aflatoxin B₁ standardopløsning (3.16);
- 10 μl af ekstrakten fra punkt 5.3 og, *oven i dette*, 20 μl af standardopløsning (3.16);
- 10 og 20 μl af ekstrakten fra punkt 5.3.

Kromatogrammet udvikles i dæmpet belysning ved hjælp af en af væskerne (3.18). Valget af udviklingsvæske skal finde sted forinden ved at anbringe 25 μl af den kvalitative standardopløsning (3.17) på pladen og ved at sikre sig, at aflatoxinerne B₁ og B₂ adskilles fuldstændigt under kromatograferingen.

Opløsningsmidlerne afdampes i dæmpet belysning, og der bestråles med UV-lys, idet pladen anbringes 10 cm fra lampen (4.9). Aflatoxin B₁-pletterne fluorescerer blå.

5.5. *Kvantitative bestemmelser*

Bestemmelserne foretages enten visuelt eller ved hjælp af fluorodensitometri, som angivet nedenfor.

5.5.1. *Visuel måling*

Mængden af aflatoxin B₁ i ekstrakten bestemmes ved at sammenligne fluorescensintensiteten fra pletterne fra ekstrakten med intensiteten fra pletterne fra standardopløsningen. Der interpoleres om nødvendigt. Den fluorescens, som fremkommer ved at anbringe ekstrakten oven i standardopløsningen, skal være kraftigere end den, som udsendes fra de 10 μl ekstrakt, og der må kun kunne opfattes en plet. Hvis fluorescensintensiteten fra de 10 μl ekstrakt er kraftigere end den, som de 40 μl standardopløsning giver, fortyndes ekstrakten 10 eller 100 gange med chloroform (3.2) eller med benzen/acetonitril-blanding (3.6), inden den igen tyndtlagskromatograferes.

5.5.2. *Målinger ved hjælp af fluorodensitometri*

Fluorescensintensiteten fra aflatoxin B₁-pletterne måles med et fluorodensitometer (4.12), idet der benyttes en excitationbølglængde på 365 nm og en emissionsbølglængde på 443 nm. Mængden af aflatoxin B₁ i de afsatte ekstrakter bestemmes ved at sammenligne ekstraktpletternes fluorescensintensitet med standardopløsningens.

5.6. *Verificering af identiteten af aflatoxin B₁*

Identiteten af det aflatoxin B₁, som findes i ekstrakten, verificeres ved de nedenfor angivne fremgangsmåder.

- 5.6.1   Behandling med svovlsyre
Påsprøjt forstøvet svovlsyre (3.13) på kromatogrammet fra punkt 5.4. Under UV-
bestråling skal fluorescensen fra aflatoxin B₁-pletterne efter påsprøjtningen skifte
fra blå til gult.
- 5.6.2.   Todimensionelt kromatografi der omfatter dannelse af aflatoxin
B₁-hemiacetal (aflatoxin B_{2a})
NB: De nedenfor beskrevne arbejdsoperationer skal foretages i overensstemmelse
med skemaet i fig. 3.
- 5.6.2.1.   Anbringelse af opløsningerne
På en plade (4.8) trækkes to rette linier parallelt med to hosliggende sider (i en af-
stand af 6 cm fra disse sider), med det formål at afgrænse opløsningsmidlernes
bevægelse. Ved hjælp af kapillarpipetter eller mikrosprøjter anbringes de nedenfor
angivne opløsninger på pladen.
— I punkt A: et rumfang rensat ekstrakt fra punkt 5.3 indeholdende ca. 2,5 ng
aflatoxin B₁;
— I punkterne B og C: 25 µl af standardopløsning (3.16).
- 5.6.2.2.   Kromatografering
Kromatogrammet udvikles i retning I ved hjælp af væsken (3.18.1) (1 cm tykt lag i
umættet kar), i dæmpet belysning, indtil væskefronten når grænselinjen.
Pladen fjernes fra karret og tørres i fem minutter ved stuetemperatur i dæmpet
belysning. Dernæst sprøjtes med forstøvet saltsyre (3.12) på et 2,5 cm bredt stykke
af pladen, som dækker punkterne A og B (angivet ved det skraverede felt på fig. 3),
indtil mørkfarvning, idet resten af pladen beskyttes med en tynd glasplade. Efter
10 minutters indvirkning i mørke, tørres i en luftstrøm ved stuetemperatur.
Derefter udvikles kromatogrammet i retning II ved hjælp af væsken (3.18.1) (1 cm
tykt lag i umættet kar), i dæmpet belysning, indtil væskefronten når grænselinjen.
Pladen fjernes fra karret og tørres ved stuetemperatur.
- 5.6.2.3.   Fortolkning af kromatogrammet
Kromatogrammet undersøges ved UV lys (4.9), og de nedenfor angivne iagttagelser
kontrolleres:
a) forekomst af en fluorescerende blå plet af aflatoxin B₁, som hidrører fra den i C
anbragte standardopløsning (bevægelse i retning I);
b) forekomst af en fluorescerende blå plet af aflatoxin B₁ (som ikke har reageret med
saltsyren) og af en mere intens fluorescerende blå plet af aflatoxin B₁-hemiacetal,
som hidrører fra den i B anbragte standardopløsning (bevægelse i retning II);
c) forekomst af pletter, som ligner de under punkt b) beskrevne, hidrørende fra
det i A anbragte ekstrakt. Disse pletters beliggenhed defineres ved B₁-aflatoxinets
tilbagelagte afstand fra punkt A i retning I (samme afstand, som er tilbagelagt
af den i C anbragte standardopløsning) fulgt af den afstand, som er tilbagelagt
i retning II af B₁-aflatoxinet (som ikke har reageret med saltsyren) og af afla-
toxin B₁-hemiacetalet (samme afstand som den, den i B anbragte standard-
opløsning har tilbagelagt); fluorescensintensiteten fra de hemiacetalpletter, som
hidrører fra ekstrakten og fra den i B anbragte standardopløsning, bør stemme
overens.

6.   Beregning af resultater

6.1.   På grundlag af visuel måling

Aflatoxin B₁-indholdet i prøvematerialet i µg/kg (ppb) beregnes efter formlen:

$$\frac{S \cdot Y \cdot V}{W \cdot X}$$

hvor:

Y og X er indholdet udtrykt i µl af henholdsvis standardopløsningen af aflatoxin B₁
(3.16) og af ekstrakten, som giver en tilsvarende fluorescensintensitet;

S = koncentrationen i µg af aflatoxin B₁ pr. ml standardopløsning (3.16);

V = ekstraktens slutvolumen i μl , under hensyntagen til eventuelle fortyndinger;
 W = prøvens vægt i g svarende til rumfanget af den ekstrakt, som blev oprenset på søjle.

6.2. *På grundlag af fluorodensitometrisk måling*

Aflatoxin B₁-indholdet i μg pr. kg af prøven (ppb) beregnes efter formlen:

$$\frac{S \cdot V}{W \cdot Y}$$

hvor:

Y = volumen i μl af den på pladen anbragte ekstrakt (10 eller 20 μl);
 S = mængden i ng af aflatoxin B₁ fra den anbragte ekstrakt (under hensyntagen til volumen Y), udledt af bestemmelserne;
 V = ekstraktens slutvolumen i μl , under hensyntagen til eventuelle fortyndinger;
 W = prøvens vægt i g svarende til rumfanget af den ekstrakt, som blev oprenset på søjle.

7. **Tilberedning af og kontrol med standardopløsning (3.16)**

7.1. *Bestemmelse af aflatoxin B₁ koncentration*

Der tilberedes en standardopløsning af aflatoxin B₁ i chloroform (3.2) eller i benzen/acetoneitrilblandingen (3.6) med en koncentration på 8 til 10 μg pr. ml. Absorptionspektret bestemmes mellem 330 og 370 nm ved hjælp af spektrofotometret (4.11).

Lysabsorptionen (A) måles ved 363 nm for chloroformopløsningens vedkommende; ved 348 nm for benzen/acetoneitril-blandingen vedkommende.

Aflatoxin B₁-koncentrationen i $\mu\text{g}/\text{ml}$ opløsning beregnes ud fra nedenstående formler:

$$\frac{312 \cdot A \cdot 1000}{20600} \text{ for chloroform-opløsningen}$$

$$\frac{312 \cdot A \cdot 1000}{19800} \text{ for opløsningen i benzen/acetoneitril-blandingen.}$$

I dæmpet belysning tilberedes passende fortyndinger til en arbejdsstandardopløsning med en aflatoxin B₁ koncentration på ca 0,1 $\mu\text{g}/\text{ml}$. Ved opbevaring i køleskab ved 4 °C er denne opløsning holdbar i to uger.

7.2. *Kontrol af den kromatografiske renhed*

På en plade (4.8) anbringes 5 μl af standardopløsningen med 8 — 10 μg aflatoxin B₁ pr. ml (jf. 7.1). Kromatogrammet udvikles som beskrevet under punkt 5.4. Fluorescensen må ved UV-lys kun give anledning til opfattelse af en enkelt plet, og der må ikke opfattes nogen fluorescens i den oprindeligt afsatte prøves område.

8. **Repeterbarhed**

Forskellen mellem resultaterne af to sideløbende bestemmelser udført af den samme person på den samme prøve bør ikke overstige:

- 25 % af det højeste resultat for et aflatoxinindhold på mellem 10 og 20 $\mu\text{g}/\text{kg}$,
- 5 μg i absolut værdi for et indhold på mellem 20 og 50 $\mu\text{g}/\text{kg}$,
- 10 % af det højeste resultat for et indhold på over 50 $\mu\text{g}/\text{kg}$.

9. **Reproducerbarhed**

Se bemærkninger, afsnit C, punkt 2.

B. FREMGANGSMÅDE VED TODIMENSIONAL TYNDTLAGSKROMATOGRAFI

1. **Formål og anvendelsesområde**

Metoden gør det muligt at bestemme indholdet af aflatoxin B₁ i foderstoffer som ikke kan bestemmes under metode A. Den mindste mængde, der kan bestemmes, er 0,01 mg/kg (10 ppb). Metoden kan ikke anvendes til foderstoffer, der indeholder citruspulp.

2. **Princip**

Prøven ekstraheres med chloroform. Ekstrakten filtreres, en aliquot del af ekstrakten oprenses ved søjlekromatografi på kiselgel. Eluatet inddampes, og inddampningsresten opløses i en bestemt mængde chloroform eller i en blanding af benzen og acetonitril. En aliquot del af denne opløsning tyndtlagskromatograferes todimensionalt. Mængden af aflatoxin B₁ bestemmes under UV-bestråling af kromatogrammet enten visuelt eller ved fluorodensitometri, ved sammenligning med kendte mængder aflatoxin B₁ standard. Identiteten af det ekstraherede aflatoxin B₁ af foderstoffet skal verificeres.

3. **Reagenser**

NB: Alle reagenserne skal være af »analyse« kvalitet, medmindre andet er angivet.

- 3.1. Acetone.
- 3.2. Chloroform, stabiliseret med 0,5 til 1,0 % 96 % (v/v) ethanol.
- 3.3. n-Hexan.
- 3.4. Methanol.
- 3.5. Vandfri diethylether, peroxidfrit.
- 3.6. Blanding af benzen og acetonitril: 98/2 (v/v).
- 3.7. Blanding af chloroform (3.2) og methanol (3.4): 97/3 (v/v).
- 3.8. Kiselgel, til søjlekromatografi, kornstørrelse: 0,05 til 0,20 mm.
- 3.9. Hygroskopisk bomuld, forinden affedt med chloroform, eller glasuld.
- 3.10. Natriumsulfat, vandfrit, granuleret.
- 3.11. Inaktiv luftart, f.eks. kvælstof.
- 3.12. 1 N saltsyre.
- 3.13. Diatoméjord (Hyflosupercel), vasket i syre.
- 3.14. Kiselgel G-HR eller tilsvarende til tyndtlagskromatografi.
- 3.15. Udviklingsvæsker.
  - 3.15.1. Diethylether (3.5)/methanol (3.4)/vand: 94/4,5/1,5 (v/v) mættet kar.
  - 3.15.2. Chloroform (3.2)/acetone (3.1): 9/1 (v/v) umættet kar.
- 3.16. Standardopløsning af ca. 0,1 µg aflatoxin B₁ pr. ml i chloroform (3.2) eller i benzen/acetonitril-blanding (3.6), tilberedt og kontrolleret som angivet under punkt 7 i metode A.

4. **Apparatur**

Se punkt 4 under fremgangsmåde A.

5. Fremgangsmåde

- 5.1. *Tilberedning af prøven* }
 5.2. *Ekstraktion* } Se punkterne 5.1, 5.2 og 5.3 under fremgangsmåde A.
 5.3. *Oprensning på søjle* }

5.4. *Todimensionel tyndtlagskromatografi*

5.4.1. Anbringelse af opløsningerne (følg skemaet på (fig. 1))

På en plade (4.8) trækkes to rette linjer parallelt med to hosliggende sider (med en afstand på henholdsvis 5 og 6 cm fra disse sider), med det formål at afgrænse opløsningsmidlernes bevægelse. Ved hjælp af kapillarpipetter eller mikrosprøjter placeres de nedenfor angivne opløsninger på pladen:

- i punkt A: 20 μ l oprenset ekstrakt fra punkt 5.3,
- i punkt B: 20 μ l af standardopløsning (3.16),
- i punkt C: 10 μ l af standardopløsning (3.16),
- i punkt D: 20 μ l af standardopløsning (3.16),
- i punkt E: 40 μ l af standardopløsning (3.16).

Tør pletterne ved hjælp af en svag luftstrøm (3.11). De påsatte pletter skal have en diameter på ca. 5 mm.

5.4.2. Kromatografering (skemaet på fig. 1 følges)

Kromatogrammet udvikles i retning I ved hjælp af væsken (3.15.1) (1 cm tykt lag i mættet kar), i dæmpet belysning, indtil væskefronten når grænselinien. Pladen fjernes fra karret og tørres i mindst 15 minutter ved stuetemperatur og i dæmpet belysning.

Dernæst udvikles kromatogrammet i retning II ved hjælp af væsken (3.15.2) (1 cm tykt lag i umættet kar) i dæmpet belysning indtil væskefronten når grænselinien. Pladen fjernes fra karret og tørres ved stuetemperatur og i dæmpet belysning.

5.4.3. Fortolkning af kromatogrammet (skemaet på fig. 2 følges)

Kromatogrammet bestråles med UV-lys, idet pladen anbringes 10 cm fra lampen (4.9). Placeringen af de blå fluorescenspletter fra aflatoxin B₁ i B, C, D og E, hidrørende fra standardopløsningen, lokaliseres og der trækkes to imaginære linjer igennem disse pletter vinkelret på udviklingsretningerne. Skæringspunktet P for disse rette linjer er det sted, hvor man skulle vente at finde den aflatoxin B₁-plet, som hidrører fra den i A (fig. 1) anbragte ekstrakt. Ikke desto mindre kan denne plet befinde sig i et punkt Q, beliggende i skæringspunktet for to imaginære rette linjer, som med hinanden danner en vinkel på ca. 100°, og som går gennem pletterne i henholdsvis B og C. Mængden af aflatoxin B₁ i ekstrakten fra prøven bestemmes som givet under punkt 5.5.

5.4.4. Supplerende kromatografi

På en ny plade (4.8) trækkes to rette linjer parallelt med to hosliggende sider, som angivet i skemaet på fig. 1, og i punkt A (se fig. 1) anbringes 20 μ l af den under 5.3 fremkomne rensede ekstrakt fra prøven, og oven i denne anbringes 20 μ l af standardopløsning (3.16). Kromatogrammet udvikles som angivet under 5.4.2 og bestråles med UV lys (4.9), hvorefter det kontrolleres at

- aflatoxin B₁-pletterne fra ekstrakten og fra standardopløsningen falder sammen,
- fluorescensen fra denne plet er mere intens end fluorescensen fra den aflatoxin B₁-plet, som blev udviklet i punkt Q på den første plade.

5.5. *Kvantitative bestemmelser*

Bestemmelserne foretages enten visuelt eller ved hjælp af fluorodensitometri, som angivet nedenfor.

5.5.1. *Visuel måling*

Mængden af aflatoxin B₁ i ekstrakten bestemmes ved at sammenligne fluorescensintensiteten fra pletten fra ekstrakten med intensiteten fra pletterne C, D og E fra standardopløsningen. Der interpoleres om nødvendigt. Hvis fluorescensinten-

siteten fra de 20 μ l ekstrakt er stærkere end intensiteten fra de 40 μ l standardopløsning, fortyndes ekstrakten 10 eller 100 gange med chloroform (3.2) eller med benzen/acetonitril-blandingen (3.6), inden den på ny tyndtlagskromatograferes.

5.5.2. Målinger ved hjælp af fluorodensitometri

Intensiteten af fluorescensen fra aflatoxin B₁-pletterne måles ved hjælp af fluorodensitometri (4.12), idet der benyttes en excitationsbølgelængde på 365 nm og en emissionsbølgelængde på 443 nm. Mængden af aflatoxin B₁ i den afsatte ekstrakt bestemmes ved at sammenligne pletternes fluorescensintensitet med pletterne C, D og E fra standardopløsningen.

5.6. *Bekræftelse af identiteten af aflatoxin B₁*

Se metode A under punkt 5.6.

6. **Beregning**

Se punkt 6 under metode A.

7. **Repterbarhed**

Se punkt 8 under metode A.

8. **Reproducerbarhed**

Se Bemærkninger, afsnit C, punkt 2.

C. BEMÆRKNINGER VEDRØRENDE FREMGANGSMÅDE A OG B

1. **Affedtning**

Prøver, der indeholder mere end 5% fedt bør affedtes med petroleumsbengin (kogepunkt 40—60° C) efter den under 5.1 angivne tilberedning. I så fald skal analyseresultaterne sammenholdes med vægten af den ikke-affedtede prøve.

2. **Resultaternes reproducerbarhed**

Resultaternes reproducerbarhed, dvs. variationer mellem resultater opnået af to eller flere laboratorier på den samme prøve, er bestemt til at være:

± 50% af gennemsnit for gennemsnitsværdier af aflatoxin B₁ mellem 10 og 20 μ g/kg;

± 10 μ g/kg af gennemsnit for gennemsnitsværdier større end 20 og op til 50 μ g/kg;

± 20% af gennemsnit for gennemsnitsværdier over 50 μ g/kg.

BILAG

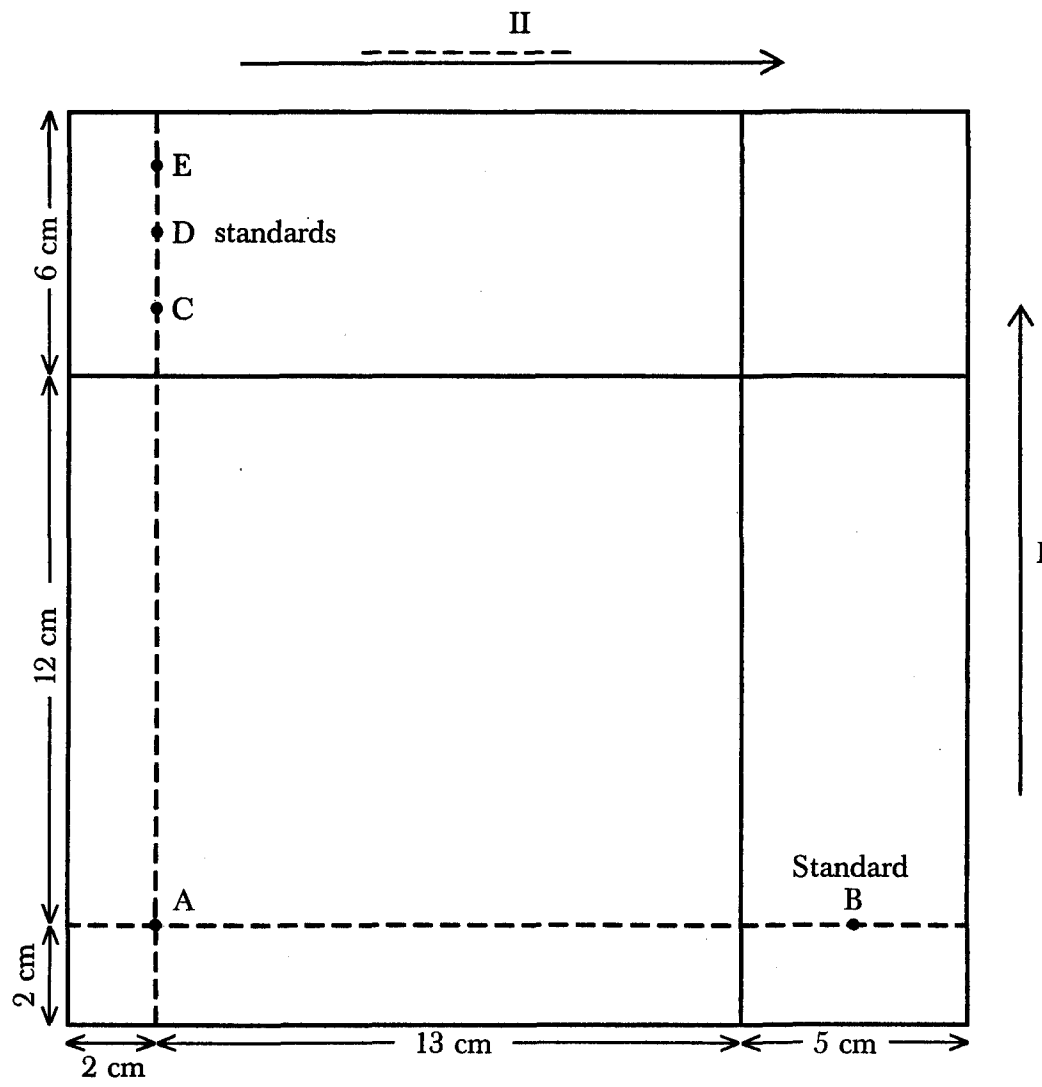

Fig. 1

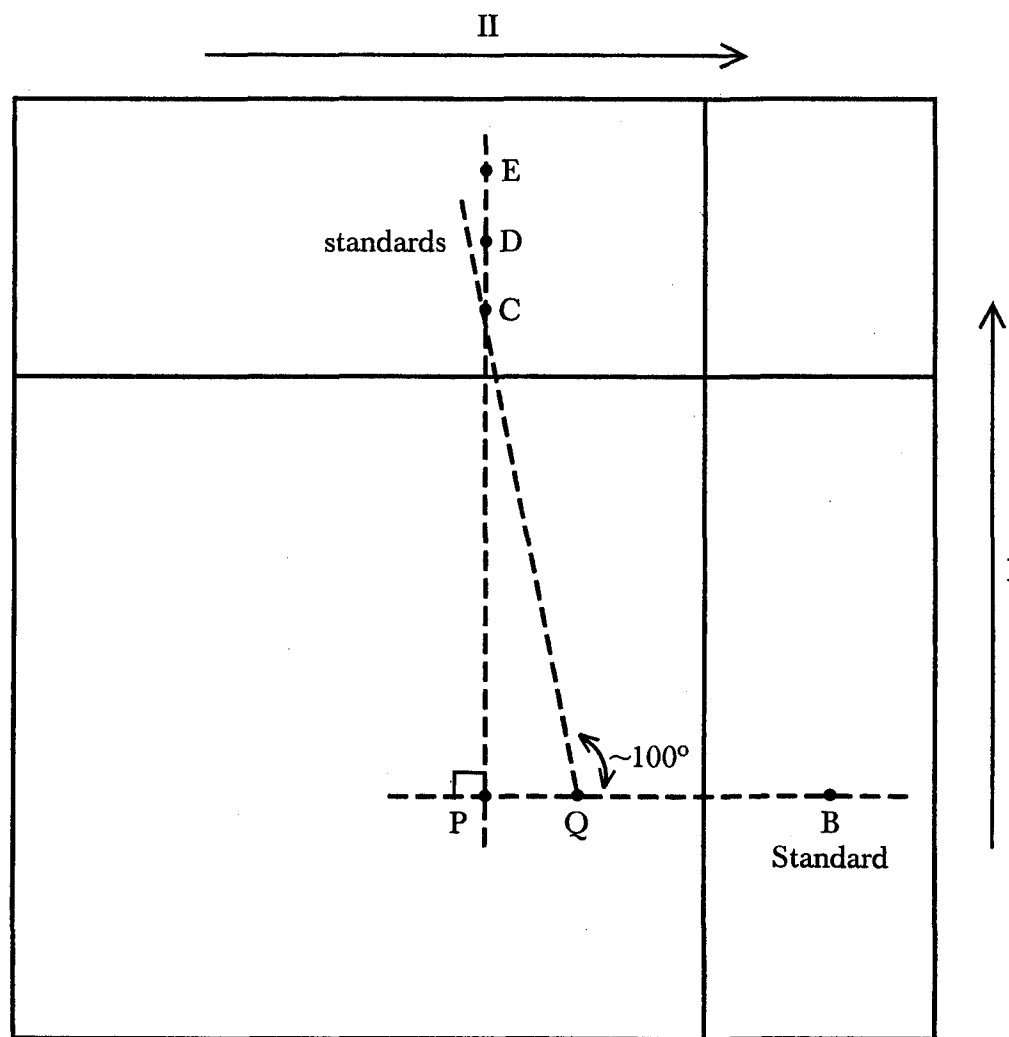

Fig. 2

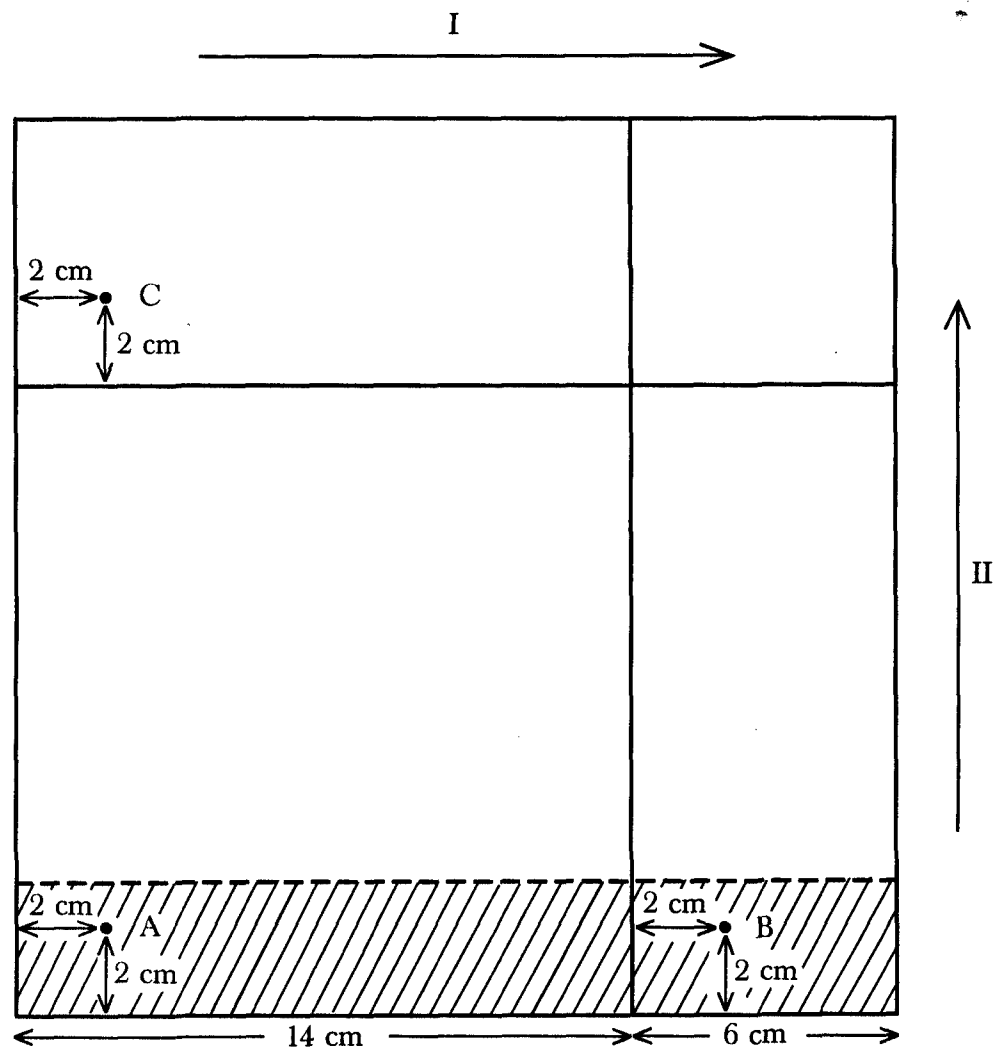

Fig. 3

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. marts 1976

om gennemførelse af landbrugsstrukturreformen i Det forenede Kongerige, i henhold til afsnit II i direktiv 75/268/EØF af 28. april 1975

(Den engelske tekst er den eneste autentiske)

(76/373/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 75/268/EØF af 28. april 1975 om landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder ⁽¹⁾, særlig artikel 13,

under henvisning til Rådets direktiv 72/159/EØF af 17. april 1972 om modernisering af landbrugsbedrifter ⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Det forenede Kongeriges regering har den 22. oktober 1975 i henhold til artikel 13 i direktiv 75/268/EØF og artikel 17, stk. 1, andet led, i direktiv 72/159/EØF givet meddelelse om følgende retsfor skrifter fra ministeriet for landbrug, fiskeri og skovbrug:

England og Wales:

1972 nr. 1616, 1972 nr. 1617, 1974 nr. 1794, 1975 nr. 1140, 1973 nr. 828, 1973 nr. 829, 1974 nr. 1997

Skotland:

1972 nr. 1659, 1972 nr. 1660, 1974 nr. 1863, 1975 nr. 1418

Nordirland:

1973 nr. 866, 1973 nr. 867, 1974 nr. 1906, 1972 nr. 1618, 1972 nr. 1619, 1974 nr. 1795, 1975 nr. 1141, 1973 nr. 830, 1973 nr. 831, 1974 nr. 1996;

disse forskrifter, der har fundet anvendelse inden gennemførelsen af direktiv 75/268/EØF, fastsætter ydelse af præmie for at holde avlskøer og får i de ugunstigt stillede områder, der er anført i direktiv 75/276/EØF;

endvidere gav Det forenede Kongeriges regering den 6. november 1975 meddelelse om udkast til en ordning for kvægavl i bjergområder (udligningsgodtgørelse) 1975, som med virkning fra 1. januar 1976 vil afløse ovennævnte retsfor skrifter; med hensyn til dette udkast fastslog Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 3, i direktiv 72/159/EØF i udtalelse af 30. januar 1976, at det opfylder betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse;

i henhold til artikel 18, stk. 3, i direktiv 72/159/EØF og artikel 13 i direktiv 75/268/EØF skal Kommissionen afgøre, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse også er opfyldt for de i 1975 gennemførte foranstaltningers vedkommende; hertil kræves, at de meddelte administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser er i overensstemmelse med direktiv 75/268/EØF, at dette direktivs målsætning er tilgodeset, og at de forskellige foranstaltninger er samordnet i det nødvendige omfang;

det væsentligste mål i direktiv 75/268/EØF er i de af Rådet fastlagte bjergområder og ugunstigt stillede områder at sikre fortsættelsen af landbrugsvirksomhed og dermed opretholdelsen af et befolkningsminimum eller bevarelsen af de naturlige områder;

direktiv 75/268/EØF bemyndiger derfor medlemsstaterne til at indføre en støtteordning til fremme af landbrugsvirksomheden og forbedring af landbrugets indtjening i disse områder;

denne støtteordning kan bestå i ydelse af en udligningsgodtgørelse for de varige naturbetingede ulemper til de landbrugere, som forpligter sig til endnu i mindst fem år at udøve landbrugsvirksomhed, der svarer til målet i direktivet:

Når det drejer sig om kvæg-, fåre- og gedeavl, beregnes godtgørelsen i forhold til bestandens størrelse, og den kan ikke overstige 50 RE pr. storkreatur og 50 RE pr. ha med foderafgrøder, men godtgørelsen kan dog ikke udgøre mindre end 15 RE pr. storkreatur; udover de i artikel 6 og 7 i direktivet

⁽¹⁾ EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.

nævnte betingelser kan medlemsstaterne fastsætte supplerende betingelser eller begrænsninger for ydelse af udligningsgodtgørelse;

de nævnte forskrifter er i det store hele allerede i overensstemmelse med målsætningen for og betingelserne i direktiv 75/268/EØF;

de fastsætter dog endnu ikke den i artikel 6, stk. 1, i direktiv 75/268/EØF nævnte forpligtelse, der gælder for de landbrugere, der modtager udligningsgodtgørelse, med hensyn til udøvelse af landbrugsvirksomhed i endnu mindst 5 år; med hensyn til England, Wales og Nordirland tillader de også, at udligningsgodtgørelsen i visse tilfælde i ubetydelig grad overstiger 50 RE pr. ha med foderafgrøder;

med hensyn til begge disse punkter skal de nævnte forskrifter i henhold til artikel 5, stk. 2, og artikel 17 i direktiv 75/268/EØF inden for et år efter indførelsen være tilpasset dette direktiv; det ovennævnte udkast til en forskrift om kvægavl i bjergområder (udligningsgodtgørelse) 1975 fastsætter allerede de nødvendige tilpasninger;

med hensyn til forpligtelsen i artikel 6, stk. 1, i direktiv 75/268/EØF er det muligt at begrænse Fællesskabets finansielle deltagelse til de tilfælde, hvor præmiemodtagerne i anledning af ydelse af udligningsgodtgørelse indgår den nævnte forpligtelse i 1976;

med hensyn til muligheden for en ubetydelig overskridelse af det i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 75/268/EØF tilladte maksimalbeløb på 50 RE pr. ha i England, Wales og Nordirland må det bemærkes, at denne overskridelse af det tilladte maksimalbeløb for udligningsgodtgørelse kun er af meget ringe betydning, således at det under forbehold af tilsvarende tilpasning i 1976 er muligt at konstatere, at Fællesskabets finansielle deltagelse i forbindelse med udgifterne i 1975 til de anførte forskrifter er berettiget til trods for denne overskridelse, der ikke er i overensstemmelse med direktivet, og under hensyntagen til overgangsperioden i henhold til artikel 17 i direktivet;

EUGFL-komiteen er blevet hørt angående de finansielle aspekter;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den stående Landbrugsstrukturkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De af Det forenede Kongeriges regering den 22. oktober 1975 meddelte og i betragtningerne i enkeltheder anførte forskrifter opfylder betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den i artikel 13 i direktiv 75/268/EØF og artikel 15 i direktiv 72/159/EØF nævnte foranstaltning i 1975.

Artikel 2

EUGFL, udviklingssektionen, deltager i udgifterne til de præmier,

- der i 1975 blev ydet til landbrugere, som i anledning af ydelse af en udligningsgodtgørelse i 1976 indgår den i artikel 6, stk. 1, i direktiv 75/268/EØF fastsatte forpligtelse,
- i England, Wales og Nordirland, som ikke overstiger det i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 75/268/EØF tilladte maksimalbeløb på 50 RE pr. storkreatur og pr. ha med foderafgrøder.

Artikel 3

Denne beslutning træder i kraft den dag, hvor Kommissionens beslutning om de i Det forenede Kongerige for 1976 anvendte foranstaltninger til gennemførelse af afsnit II i direktiv 75/268/EØF træder i kraft.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Det forenede Kongerige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 1976.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. marts 1976

om gennemførelse af landbrugsstrukturreformen i Forbundsrepublikken Tyskland i henhold til afsnit II i direktiv 75/268/EØF

(Den tyske tekst er den eneste autentiske)

(76/374/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 75/268/EØF af 28. april 1975 om landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder ⁽¹⁾, særlig artikel 13,

under henvisning til Rådets direktiv 72/159/EØF af 17. april 1972 om modernisering af landbrugsbedrifter ⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i direktiv 75/268/EØF meddelte Forbundsrepublikken Tysklands regering den 26. juni 1975 principperne for støtte til landbrugsbedrifter i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder af 11. april 1975;

endvidere meddelte Forbundsrepublikken Tysklands regering den 11. november 1975 og den 18. december 1975 i henhold til artikel 13 i direktiv 75/268/EØF følgende af delstaterne administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser:

Bayern

»Richtlinien« af 14. juni 1975 for Bayerns program for udvikling af produktive landbrugsbedrifter med græsjord og dyrkning af foderplanter (Bayerisches Grünland- und Mittelgebirgsprogramm), pkt. 2: Præmier for mindre arbejdskrævende kvæghold;

Baden-Württemberg

»Erlaß« af 8. juli 1971 om fremme af landbrugsmæssige foranstaltninger til bevarelse af områder af kulturel værdi (tilskud til bedrifter med fårehold) i affattelsen af 2. august 1973;

Hessen

»Richtlinien« for fremme af foranstaltninger til landskabspleje gennem landbrugsbedrifter i affattelsen af 11. marts 1975, pkt. 3.3: Støtte til avl af moderkøer, pkt. 3.4: Støtte til avl af kvæg, der tages i pension, pkt. 3.5: Støtte til fåreavl;

Nordrhein-Westfalen

»Erlaß« af 27. april 1973 i affattelsen fra 1975, pkt. 3.1.1.: Præmie til avl af moderkøer;

i henhold til artikel 18, stk. 3, i direktiv 72/159/EØF og artikel 13 i direktiv 75/268/EØF skal Kommissionen afgøre, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse er til stede; hertil kræves, at de meddelte administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser er i overensstemmelse med direktiv 75/268/EØF, at dette direktivs målsætning er tilgodeset, og at de forskellige foranstaltninger er samordnet i det nødvendige omfang;

det væsentligste mål i direktiv 75/268/EØF er i de af Rådet fastlagte bjergområder og ugunstigt stillede områder at sikre fortsættelsen af landbrugsvirksomhed og dermed opretholdelsen af et befolkningsminimum eller bevarelsen af de naturlige områder;

direktiv 75/268/EØF bemyndiger derfor medlemsstaterne til at indføre en støtteordning til fremme af landbrugsvirksomheden og forbedring af landbrugsindtjening i disse områder;

denne støtteordning kan bestå i ydelse af en udligningsgodtgørelse for de varige naturbetingede ulemper til de landbrugere, som forpligter sig til endnu i mindst 5 år at udøve landbrugsvirksomhed, der svarer til målet i direktivet: Når det drejer sig om kvæg-, fåre- og gedeavl, beregnes godtgørelsen i forhold til bestandens størrelse, og den kan ikke overstige 50 RE pr. storkreatur og 50 RE pr. ha med foderafgrøder, men godtgørelsen kan dog ikke udgøre mindre end 15 RE pr. storkreatur; ud over de i artikel 6 og 7 i direktivet nævnte betingelser kan

⁽¹⁾ EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.

medlemsstaterne fastsætte supplerende betingelser eller begrænsninger for ydelse af udligningsgodtgørelse;

de i de nævnte principper for støtte til landbrugsbedrifter i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder af 11. april 1975 samt de i pkt. 2 i nævnte »Richtlinie« for delstaten Bayern fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med målsætningen og betingelserne i direktiv 75/268/EØF;

de for delstaterne Baden-Württemberg, Kessen og Nordrhein-Westfalen gældende foranstaltninger, der er trådt i kraft før gennemførelsen af direktiv 75/268/EØF, svarer imidlertid ikke til betingelserne i direktivet og skal i henhold til artikel 5, stk. 2, og artikel 17 i direktivet bringes til ophør eller tilpasses inden for et år efter gennemførelsen af dette;

disse foranstaltninger, der supplerer den i principperne for støtte til landbrugsbedrifter i bjergområder og visse ugunstigt stillede områder af 11. april 1975 fastsatte udligningsgodtgørelse, og som i det store og hele kun finder anvendelse i de ugunstigt stillede områder, hvor udligningsgodtgørelsen ikke ydes, er dog alt i alt kun af ringe betydning, således at det er muligt at fastslå, at Fællesskabets finansielle deltagelse i principperne for fremme af landbruget i bjergområder og visse ugunstigt stillede områder af 11. april 1975 samt de nævnte »Richtlinien« for delstaten Bayern — til trods for disse foranstaltninger, der ikke er i overensstemmelse med direktivet — i henhold til artikel 17 allerede er berettiget i overgangsperioden;

EUGFL-komiteen er blevet hørt angående de finansielle aspekter;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den stående Landbrugsstrukturkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De af Forbundsrepublikken Tysklands regering meddelte principper for støtte til landbrugsbedrifter i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder af 11. april 1975 samt den i pkt. 2 i de meddelte »Richtlinien« for delstaten Bayerns program for udvikling af produktive landbrugsbedrifter med græs-jord og dyrkning af foderplanter (Bayerisches Grünland- und Mittelgebirgsprogramm) af 14. juni 1975 fastsatte foranstaltning opfylder betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den i artikel 13 i direktiv 72/268/EØF og artikel 15 i direktiv 72/159/EØF nævnte foranstaltning.

Artikel 2

Denne beslutning træder ud af kraft den 28. april 1976, såfremt de i betragtningerne anførte foranstaltninger for delstaterne Baden-Württemberg, Hessen og Nordrhein-Westfalen ikke inden dette tidspunkt er tilpasset betingelserne i direktiv 75/268/EØF eller er ophørt.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 1976.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem of Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. marts 1976

om gennemførelse af landbrugsstrukturreformen i Frankrig i henhold til afsnit II i direktiv 72/161/EØF

(Den franske tekste er den eneste autentiske)

(76/375/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 72/161/EØF af 17. april 1972 om social og erhvervsmæssig vejledning og om faglige kvalifikationer hos de personer, som arbejder i landbruget, særlig artikel 11, stk. 3 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Den franske regering har den 14. november 1975 i henhold til artikel 10, stk. 3, i direktiv 72/161/EØF givet meddelelse om nedenstående liste over de i Frankrig oprettede kurser til uddannelse og videreuddannelse af de personer, der er beskæftiget i landbruget:

- a) Kurser på 120 timer af en varighed på 4—5 måneder med henblik på videreuddannelse af personer, der allerede har deltaget i et kursus af længere varighed, eller personer, der har et bevis på, at de har gennemgået en uddannelse ved en landbrugsskole;
- b) kurser af en varighed på mindst 200 timer for personer, der skal kunne fremlægge et bevis på en bestemt form for faglig kvalifikation for at kunne komme til at nyde godt af visse støtteforanstaltninger;
- c) kurser på 800—1 200 timer, der slutter med udstedelse af et bevis for afsluttet uddannelse; uddannelsen skal give de personer, der er beskæftiget i landbruget, og som ikke har en tilstrækkelig grunduddannelse, en landbrugsmæssig grunduddannelse;
- d) korte kurser på 20—120 timer, hvor udgifterne dækkes af »Fonds d'Assurance formation«.

Endvidere meddelte den franske regering følgende administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, på grundlag af hvilke de ovennævnte kurser blev oprettet:

- Lov nr. 71-575 af 16. juli 1971 om tilrettelæggelse af den erhvervsmæssige efter- og videreuddannelse inden for rammerne af livslang uddannelse,
- »décret« nr. 71-978 af 10. december 1971 om »Fonds d'Assurance formation«,
- »décrets« nr. 71-980 og 71-981 af 10. december 1971 om den økonomiske støtte, der ydes til personer under erhvervsuddannelse,
- »décret« nr. 67-996 af 15. november 1967 om de forskellige aftaler vedrørende erhvervsuddannelse,
- »arrêté« af 27. april 1973 om ydelse af en etableringspræmie til unge landbrugere i bestemte områder, samt cirkulærer af 22. maj og 30. august 1973.

I henhold til artikel 11, stk. 3, i direktiv 72/161/EØF skal Kommissionen afgøre, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse er til stede; hertil kræves, at de meddelte bestemmelser er i overensstemmelse med nævnte direktiv, at dette direktivs målsætning er tilgodeset, og at de forskellige foranstaltninger er samordnet i det nødvendige omfang;

det væsentligste mål i afsnit II i direktiv 72/161/EØF er at gøre det muligt for de inden for landbruget beskæftigede personer, der er fyldt 18 år, at tilegne sig nye kvalifikationer inden for landbrugserhvervet eller at forbedre dem, som de har, således at disse personer kan indpasses i et moderne landbrug;

for at kunne nå disse mål er medlemsstaterne derfor i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 72/161/EØF forpligtede til at træffe foranstaltninger — ud over det i de enkelte lande bestående normale uddannelsessystem inden for landbruget —, som har til formål at give driftsledere, lønarbejdere og medhjælpende familie en videreuddannelse, som på samme tid har et almindeligt, teknisk og økonomisk sigte;

⁽¹⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 15.

i henhold til artikel 12, stk. 2, tredje led, i direktiv 72/161/EØF refunderer EUGFL, udviklingssektionen, medlemsstaterne 25 % af de afholdte udgifter inden for rammerne af de nævnte foranstaltninger op til et maksimalt beløb på 1 500 RE for hver i landbruget beskæftiget person, der har deltaget i en fuldstændig kursusrække med henblik på erhvervsuddannelse og videreuddannelse;

de ovenfor under a), b) og c) nævnte kurser er i overensstemmelse med de i afsnit II i nævnte direktiv fastsatte mål og opfylder de krav, der skal stilles til fuldstændige kursusrækker, igennem hvilke de i landbruget beskæftigede personer kan forbedre deres faglige kvalifikationer eller erhverve nye;

de ovenfor under d) nævnte kortvarige kurser på 20—120 timer kan principielt betragtes som videreuddannelseskurser i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 12, stk. 2, tredje led; i henhold til artikel 12, stk. 2, tredje led, i direktivet kan isoleret deltagelse i et sådant kortvarigt kursus — på grund af den korte varighed af et sådant kursus — imidlertid ikke betragtes som deltagelse i en fuldstændig kursusrække med henblik på erhvervsmæssig videreuddannelse;

EUGFL-komiteen er blevet hørt angående de finansielle aspekter;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den stående Landbrugsstrukturkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. De på grundlag af de af den franske regering den 14. november 1975 meddelte administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser oprettede og i betragtningerne i enkeltheder anførte uddannelses- og videreuddannelseskurser for de i landbruget beskæftigede personer opfylder betingelserne for fællesskabets finansielle deltagelse i den i artikel 8 i direktiv 72/161/EØF nævnte fælles foranstaltninger.

2. I henhold til artikel 12, stk. 2, tredje led refunderer EUGFL, udviklingssektionen, imidlertid kun udgifterne til de af den franske regering den 14. november 1975 nævnte kortvarige kurser, såfremt landbrugeren har deltaget i mere end ét af disse.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 1976.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. marts 1976

om gennemførelse af landbrugsstrukturreformen i Irland i medfør af direktiv
72/159/EØF

(Den engelske tekst er den eneste autentiske)

(76/376/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets direktiv 72/159/EØF om
modernisering af landbrugsbedrifter, særlig artikel 18,
stk. 3 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Den irske regering har den 2. december 1975 givet
meddelelse om bestemmelser vedrørende nyfastsæt-
telse af den tilsvarende arbejdsindkomst og tilpas-
ningshastigheden for 1975;i henhold til artikel 18, stk. 3, i direktiv 72/159/EØF
skal Kommissionen afgøre, om bestemmelserne i Ir-
land om gennemførelse af direktiv 72/159/EØF, om-
handlet i Kommissionens beslutning 75/100/EØF af
20. januar 1975 om gennemførelse af landbrugsstruk-
turen i Irland i medfør af direktiverne 72/159/
EØF og 72/160/EØF ⁽²⁾ — under hensyntagen til
ovennævnte meddelelse — fortsat opfylder betingel-
serne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den
i artikel 15 i direktiv 72/159/EØF nævnte fælles for-
anstaltning;fastsættelsen i de nævnte bestemmelser af den tilsva-
rende indkomst og af tilpasningshastigheden for 1975
er i overensstemmelse med målsætningen i artikel 4
i direktiv 72/159/EØF;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er
i overensstemmelse med udtalelse fra den stående
Landbrugsstrukturkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*De af den irske regering den 19. september 1974
meddelte bestemmelser om gennemførelse af direktiv
72/159/EØF opfylder — under hensyntagen til de
den 2. december 1975 meddelte bestemmelser om
fastsættelse af den tilsvarende indkomst og tilpas-
ningshastigheden for 1975 — fortsat betingelserne for
Fællesskabets finansielle deltagelse i den i artikel 15
i direktiv 72/159/EØF nævnte fælles foranstaltning.*Artikel 2*

Denne beslutning er rettet til Irland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 1976.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 40 af 14. 2. 1975, s. 61.